

עפ"ת 63767/07/21 - יחיד מסלאתי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 63767-07-21 מסלאתי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90515834050

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער	יחיד מסלאתי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופט בר) מיום 18.7.21 בהמשך

13197-06-21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 27.6.21 להארכת מועד להישפט בגין עבירת מהירות מיום 20.1.20 לגביה נשלחה הודעת תשלום קנס בדואר רשום ביום 20.1.20.

המערער טען בבקשתו כי הודעת תשלום הקנס לא הגיעה למענו, ואף לא הוצג אישור מסירה, וכי הדבר נודע לו רק לאחר שהתקבלה דרישת חוב מהמרכז לגביית חובות. עוד צוין כי המהירות צולמה על ידי מצלמת מהירות משטרתית א-3, שאמינותה בעייתית לפי הנטען.

המאשימה התנגדה לבקשה וציינה בתגובתה כי הקנס שולם ביום 4.11.20. ב"כ המערער טען בתגובה כי תשלום הקנס אינו מונע הגשת בקשה להארכת מועד, ולתשלום אין נפקות נוכח כך שהמערער לא קיבל את הודעת תשלום הקנס.

בית המשפט קמא עמד בהחלטתו על כך שהמערער לא ציין תחילה בבקשתו כי שילם את הקנס, וכי "הסתרת עובדת תשלום הדוח פוגעת באמינות הבקשה". עוד צוין כי יש לראות בתשלום הקנס משום הודאה וכי הבקשה עצמה הוגשה לבית המשפט כ-8 חדשים לאחר תשלום הקנס. בית המשפט לא ראה מקום לקבלת הטענות כנגד מדידת מהירות במצלמה מסוג א-3, משאלה נבחנו ונדחו בפסיקת בית המשפט העליון.

בהודעת הערעור טען ב"כ המערער טענה עובדתית חדשה, שלא הוזכרה כלל בבקשה לבית משפט קמא ולא נתמכה בתצהיר, לפיה במועד תשלום הקנס לא ידע כלל המערער בגין מה הוגש הדוח. המערער חזר וטען כי אי קבלת הודעת תשלום הקנס די בה לצורך קבלת הבקשה להארכת מועד להישפט, וכי ייגרם למערער עיוות דין אם לא יינתן לו יומו בבית המשפט.

לא ראיתי מקום לקבלת הערעור.

על פי הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב-1982, יש לראות בתשלום הקנס הודאה באשמה בפני בית המשפט, הרשעה ונשיאת העונש. הטענה כי התשלום בוצע במסגרת "חיסול חובות" ואינו משקף הודאה, אין בה כדי לסייע, ובית המשפט אינו אמור לבחון את המניע לתשלום, אלא אם מוצגות נסיבות חריגות. (השוו בעניין זה: רעפ 2342/21 **ענאיה שדיד נ' מדינת ישראל**, (8.4.2021). גם אם נכונה טענת המערער כי הודעת תשלום הקנס לא הגיעה לביתו, הרי משעה שהקנס שולם ביום 4.11.20 לא ניתן עוד לטעון כי המערער לא ידע או לא יכול היה לדעת על דוח העבירה; פנייתו של המערער לבית המשפט בבקשה להארכת מועד להישפט רק בחלוף חדשים ארוכים לאחר התשלום, כאשר העבירה בוצעה כשנה ומחצה לפני מועד הבקשה, ומשלא ניתן הסבר מניח את הדעת לשיהוי הנוסף, אינה יכולה לשמש הנמקה ראויה, והמערער לא הוכיח כי הבקשה "לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגישה במועד **והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה**", על פי הנדרש בסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982. (ראו בעניין זה - רעפ 332/19 **מרדכי קרמר נ' מדינת ישראל**, (28.3.2019).

המערער לא העלה גם כל טענה ממשית לגופה של עבירה, וכבר נפסק לא אחת, כי לפסק הדין שניתן

בבית משפט לתעבורה בעכו בעניין **בדראן**, שדן בעניין מצלמת המהירות הנדונה, אין כל השלכות רוחביות (רעפ 8586/19 **דוד מזרחי נ' מדינת ישראל**, (10.3.20), ו"אינו מצדיק הארכת מועד להישפט לפי סעיף 230 לחסד"פ או ביטול פסק דין שניתן בהיעדר" (רע"פ 1771/19 **ליאור עבודי נ' מדינת ישראל** (11.7.2019)).

בנסיבות אלה נדחה הערעור.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.